

Close read http://www.noordhollandsdagblad.nl/stadstreek/enkhuizen-westfriesland/article27484807.ece/Het-moet-zo-min-mogelijk-kosten_, uit het NHD van 26/27 augustus 2015. De zwarte tekst is het NHD-artikel en de rode regels zijn mijn commentaar erbij.

'Het moet zo min mogelijk kosten'

De tering naar de nering zetten. Realistisch handelen in tijden van bezuinigingen en zuinig omgaan met je centen. Lijkt me alleen maar goed, dus tot zover helemaal akkoord.

ENKHUIZEN - Natuurlijk heeft hij wel begrip voor het ongeduld van betrokken inwoners en politici in Enkhuizen. Maar het aanpakken van de hertenkamp, heemtuin en stadscamping De Vest zijn volgens manager Jan Fahner van Leekerweide projecten van de lange adem. „Het moet zo min mogelijk kosten.

Dat het projecten van de lange adem zijn, zoveel is wel duidelijk. Jaren wordt er al over gesproken en dingen zeggen is makkelijker dan dingen doen, dus daar hoeft wat mij betreft geen verantwoording over afgelegd te worden. Het feit dat het even duurt, dat is het punt ook helemaal niet, maar de geheimzinnigheid, da's een ander verhaal. Waarom is het contract geheim, waarom zijn de plannen geheim en waarom is het slechts een groepje managers dat achter gesloten deuren loopt te bedisselen hoe de boel eruit moet gaan zien? Het hertenkamp is van iedereen en zonder werkvloer is men nergens, dus waarom niet wat meer openheid? Waarom is het opnieuw inrichten van de boel ineens het privilege van een paar managers die, excusez le mot, net komen kijken?

Fahner wijst op de afhankelijkheid van vrijwilligers en bedrijven. „Die willen heel veel belangeloos voor ons doen. Dan kun je wel wensen neerleggen, maar geen eisen stellen.”

Opnieuw volkomen logisch. Tuurlijk moet je de hand die je voedt, om een dierenvergelijking te maken, niet gaan lopen bijten, maar ook hier geldt: waarom zo geheimzinnig? Voor bedrijven die de boel sponsoren is die sponsoring, lijkt me, alleen maar reclame, dus waarom schreeuwen ze dat niet van de daken? Als bedrijven een voetbalteam sponsoren, dan willen ze hun logo duidelijk zichtbaar op de shirts, en een bedrijf dat KWF-kankerbestrijding of het Wereldnatuurfonds sponsort, die laat geen poster of folder onbenut om dat logootje erop te plakken, dus waarom hier dan ineens zo stil?

Ruim een half jaar geleden namen Leekerweide, inloophuis De Baanbreker, WmoBuroFlo en Palito BV het beheer over van stichting Philadelphia. Voor raadslid Stella Quasten was dit in juli reden om eens bij burgemeester en wethouders te informeren naar de concrete veranderingen en verbeteringen. Zo was zij benieuwd naar een plan van aanpak, exploitatieopzet, het achterstallig onderhoud en de overname van dieren, personeel en cliënten die hier dagbesteding volgen.

Mevr. Quasten heeft die vragen inderdaad gesteld, maar niet ópgesteld (significant verschilletje), kijk maar: <http://www.nandadenandoe.nl/afbeeldingen/twitter1.jpg>

Natuurspeelplein

„We hebben haar rondgeleid hier en zij is gerustgesteld”, zegt Fahner.

Vóór die rondleiding vond ze m'n vragen goed en ergerde ze zich aan de rommelige communicatie van Leekerweide, Baanbreker en Gemeente, maar sinds die rondleiding is ze positief, vol vertrouwen en twittert ze, als ik informeer naar de concrete veranderingen op het hertenkamp, „Ik heb je al veel uitleg/toelichting gegeven. Het is wel even genoeg zo”. Ik wil geen spoken zien en heb niets met complottheorieën, maar het is op z'n minst een klein, klein beetje opvallend. Toch?

„Er is in de tussentijd ook al een heleboel gebeurd.

Dat was dus waar ik mevr. Quasten, via twitter, naar vroeg. Wat er concreet op het hertenkamp is gebeurd. Maar goed, kennelijk mag dat dus niet gevraagd worden. Het is ter plekke een groter zootje dan vorig jaar, dus informeren naar de frase “heleboel gebeurd” lijkt me echt zo veelgevraagd niet, maar goed, wel dus :-)

Momenteel zijn we samen met De Witte Schuur bezig met de aanleg van het natuurspeelplein.”

Klopt, en dat wordt ook hartstikke mooi. Wat dat betreft: dikke prima. Alleen, in het 'Jaarverslag 2014', van de Witte Schuur, is een tekening voor de natuurspeelplaats uit februari 2014 te zien, dus reeds vóór Leekerweide was men hier al mee aan de gang. Een beetje pronken met andermans veren dus, als Leekerweide het over dat speelplein heeft.

Daarnaast wordt hard gewerkt om van de hertenkamp een gecertificeerde kinderboerderij te maken. „Ook dat kan niet van de ene op de andere dag, want er zijn veel eisen waar je aan moet voldoen.”

Dat men in kantoren druk bezig is met formulieren wil ik best geloven (ik ben er niet bij, dus wie ben ik om een en ander tegen te spreken?), maar concreet valt er nog weinig van te merken. Wat heet: tot twee keer toe stond afgelopen maand na sluitingstijd de boel waggewijd open!! Nou ken ik de exacte criteria voor zo'n certificering niet, maar adequaat de boel afsluiten valt daar, neem ik aan, toch ook wel onder? Men is aangaande een noodnummer nu druk aan het vergaderen en overleggen, maar de dieren ondertussen hadden vorig jaar meer vastigheid dan nu.

Tussendoor zijn er af en toe fikse tegenvallers. Zo bleek naast het dak ook de fundering van de kantine dermate slecht dat er een compleet nieuw gebouw moet komen.

Het woordje “bleek” hier impliceert dat men er recent plompverloren is achtergekomen, maar dat is niet helemaal waar. Het Noordhollands Dagblad van 17 juni 2011 namelijk meldt dat het gebouw “*arbotechnisch al een paar jaar is afgekeurd*”, dat de gemeente werd geadviseerd “*de gebouwen [...] te vervangen*” en dat bouwen vóór 2015 de voorkeur genoot, want men “*kan zolang niet meer wachten. Met wat lapmiddelen zijn de gebouwen nog steeds in gebruik, maar arbotechnisch zijn ze afgekeurd*”. Let wel: dat was dus 2011. Inmiddels zitten we in 2015 en is het bijna 2016, maar de slechte staat van het gebouw heet plots een “*fikse tegenvaller*”. Een tegenvaller is het zeker, absoluut, maar ze wisten ervan, want bovengenoemd conclusies (uit dat NHD-artikel) hadden betrekking op een rapport dat werd aangeboden aan, jawel, de gemeente. Zo plompverloren is het allemaal dus niet...

„Het wordt nu een theehuis met terras waar we ook bezoekers kunnen ontvangen. Een architect wil dat gratis voor ons ontwerpen. Prachtig, maar dat doet ze wel naast haar gewone werk. Dan kun je niet zeggen: het moet morgen klaar zijn.”

Hiervoor geldt hetzelfde als voor die alinea eerder: tuurlijk moet je de hand die je voedt, om een dierenvergelijking te maken, niet gaan lopen bijten, maar waarom zo geheimzinnig? Voor die architect is die sponsoring, lijkt me, toch alleen maar reclame, dus waarom wordt er geen ruchtbaarheid aan gegeven? Als bedrijven een voetbalteam sponsoren, dan willen ze hun logo duidelijk zichtbaar op de shirts, en een bedrijf dat KWF-kankerbestrijding of het Wereldnatuurfonds sponsort, die laat geen poster of folder onbenut om dat logootje erop te plakken, dus waarom hier dan ineens zo stil?

Prijskaartje

Een ander punt is nog de financiën. De gemeente Enkhuizen heeft 50.000 euro gereserveerd voor vervanging van het dak, maar aan een compleet nieuw gebouw hangt een iets ander prijskaartje.

Klopt. *“Voor nieuwbouw is”*, zo meldde het Noordhollands Dagblad op 14 september 2013, *“155.000 tot 202.864 euro nodig”*.

„We gaan zoveel mogelijk materialen hergebruiken en bedrijven benaderen om ons in natura te sponsoren. Wij nemen onze verantwoordelijkheid en hopen dat de gemeente dat ook doet”, aldus Fahner.

Het Noordhollands Dagblad van 14 september 2013, hetzelfde stuk als hierboven, schreeft dat er aan Gemeente en Philadelphia werd *“geadviseerd [...] bedrijven te benaderen voor structurele sponsoring. De hertenkamp zou ook meer kinderboerderij moeten worden om meer publiek te trekken, en moeten starten met de verkoop van koffie, thee, fris, chips en snoep”*. Hé, da's grappig, bedrijven benaderen, meer kinderboerderij en dingetjes verkopen; da's precies hetzelfde als wat ze nu willen!! Waarom dan niet gewoon, samen met de werkvloer en met de stad, hupsakee de schouders eronder? Waarom zitten ze nog steeds te vergaderen en gebeurt er, concreet, nog steeds geen jota op het hertenkamp?

Zijn grootste uitdaging is om iedere domper weer om te buigen in iets positiefs. „In de toekomst wilden we ook graag een nieuw winterverblijf voor de dieren, maar we hadden er niet op gerekend dat het oude zou afbranden. Nu moet er toch weer iets tijdelijks komen.”

Of gewoon de dieren eens een winter op het veld laten. Is jaren goed gegaan en dan is er de tijd en ruimte om vol in te zetten op een permanent stalletje/permanent winterverblijf. Nu immers geld uitgeven voor iets tijdelijks, terwijl het hele idee van 'tijdelijk' is dat het later weer weggaat, is zonde en zoals we allemaal hebben kunnen lezen: het moet zo min mogelijk kosten.

Taakgestraften

Creativiteit en flexibiliteit staan daarbij hoog in het vaandel. „We krijgen hier soms ook taakgestraften en die zetten we zo efficiënt mogelijk in. Zo heeft een stratenmaker het natuurspeelplein gelegd en heeft een timmerman de receptie van de camping onder handen genomen. Een taakstraf is natuurlijk nooit leuk, maar zo valt het nog wel mee.”

Eenzijds natuurlijk helemaal waar, en het past perfect in het credo van zo min mogelijk kosten en roeien met de riemen die er zijn, maar aan de andere kant heeft het in de verte ook iets wrangs. Mensen met een taakstraf immers doen nu dus hetzelfde werk als mensen die ooit een of andere diagnose hebben gehad (noem ze cliënt, noem ze medewerker, noem ze hoe je ze noemen wilt) – een mazzeltje voor de een of domper voor de ander? Ik weet het niet. Maar ik weet wel dat klussen op het hertenkamp eigenlijk geen taakstraf zou mogen heten, want het is een prachtige plek!!

Het gewenningsproces van de dieren en cliënten aan de nieuwe organisatie is volgens Fahner redelijk verlopen. „Soms was het wel even moeilijk, maar nu zie je mensen weer lachend rondlopen. Dat is een goed teken.”

Tsja, daar verschillen de meningen over. Onder Philadelphia was er een kloof tussen werkvloer en management en die kloof is in wezen alleen maar groter geworden, dus het riekt er hier een beetje naar alsof men de gevoelens van mensen een beetje bagatelliseert. Het komt wel goed, zo lijkt men te denken, en meestal is dat ook zeker het geval, maar dat goedkomen gaat niet vanzelf; daar is vaak wel iets voor nodig en dat iets is hier een kleinere afstand tussen werkvloer en management.

Ergens in oktober houden Leekerweide en partners een open dag op de hertenkamp. „Dan zal ook het ontwerp voor het nieuwe theehuis gepresenteerd worden.”

De verleiding is groot om te zeggen dat dat een ontwerp van, voor en door managers betreft, en dat het wrang is om als betrokken dierenverzorger overal buiten gehouden te worden, maargoed, laten we positief afsluiten. Laten we hopen dat in oktober inderdaad wat meer openheid volgt en dat instanties weliswaar komen en gaan, maar het hertenkamp altijd zal blijven bestaan!!